

[Moses Olsen.]

steder, så kommer det til Grønland. Derfor mener jeg da ikke, at vi den 3. oktober ville falde om af forbavselse over, at vi måske er blevet trukket ind i EF på grund af ja-stemmerne i Danmark. Vi er vant til, at forældede systemer kommer ind, når de er passé andre steder.

Maigaard: Jeg fik i går det ærlig talt vanskelige hverv at skulle svare på fire korte bemærkninger med én, og jeg må vedstå, at det magtede jeg ikke, så jeg har ganske korte betragtninger at gøre til nogle af de indvendinger, der blev ført frem i går.

For det første vil jeg godt svare hr. Stetter, som spurgte mig, hvad det egentlig er, som vores jordlove efter min mening ikke kan bære. Dertil vil jeg sige, at der er skabt et udbredt indtryk i befolkningen af, at den lovgivning, vi har nu, kan sikre dansk jord på danske hænder i tilfælde af medlemskab. Dette indtryk er også skabt af politikere, af medlemmer af folketinget. Jeg skal for at illustrere det citere hr. Svend Haugaard, som i Politiken den 28. august 1972 siger — jeg citerer:

„Intet i redegørelsen kan sagligt rokke ved, at der også efter dansk tilslutning til EF vil være dansk styring af, hvem der skal eje jordværdierne.“

Det siges mere bombastisk af hr. Stetters partifælle hr. Juul-Madsen i debatten i går, idet han siger, at den lovgivning, som er skabt — jeg citerer:

„sikrer de danske arealer på danske hænder“.

Det er denne opfattelse, jeg gerne har villet gøre op med, og det er, synes jeg, efter de bemærkninger, der er faldet — og ikke mindst efter den interessante samtale, jeg havde med kyndige konservative efter debatten — efterhånden slået fast, at det ikke er muligt at sikre dansk jord på danske hænder. Der er lavet visse indskrænkninger først og fremmest i den erhvervsmæssige udlejning af sommerhuse, men det er simpelt hen ikke muligt at forene dette nationale syn på jordspørgsmålet med fællesmarkedets regler.

Det går også igen i markedsministerens besvarelse til mig, som jeg i øvrigt vil takke for. Jeg ser, at markedsministeren i spørgsmålet om ejendomsrådgivere nu indtager et standpunkt, som vel kan sammenfattes i

dette: ejendomsrådgivere i Europas lande, forener Eder. Det er nok rigtigt, men det harmonerer jo ikke ret godt med dette at sikre den danske jord på de danske hænder.

Hr. Juul-Madsen og hr. Johan Philipsen var inde på prisdannelsen på jord. Jeg har her citeret hr. Christen Sørensens afhandling i sidste nummer af Nationaløkonomisk Tidsskrift, hvor Christen Sørensen kommer til det resultat, at de øgede priser på landbrugsvarer vil medføre en kapitalgevinst på ca. 100.000 kr. for en gennemsnitlig ejendom på godt 20 ha. Altså ved siden af de øgede landbrugspriser skal de nuværende landmænd tage en kapitalgevinst hjem. Og jeg vil godt sige, for så vidt angår kapitalgevinsten, at jeg finder, at en kapitalgevinst af en sådan størrelse er skadelig for landbrugserhvervet i sin helhed og for det danske samfund. Jeg kan ikke følge hr. Juul-Madsen og hr. Johan Philipsen, når de ligesom accepterer dette som en rimelig aflønning af landmændenes arbejdsindsats.

Hr. Johan Philipsen var inde på nogle polemiske betragtninger om de sønderjyske jurister og deres arbejde. Da dagbladet Politiken i dag har kommenteret mine bemærkninger fra i går om Politikens forhold til de samme sønderjyske jurister, vil jeg godt pege på følgende: Dagbladet Politiken har under en næsten injurierende overskrift ladet hr. Svend Haugaard polemisere mod de sønderjyske juristers standpunkt, standpunkter, som aldrig er kommet til Politikens læses kundskab. Politiken har ydermere afvist et svar fra de sønderjyske jurister. Bladet henviser i dag for det første til, at det svar, der var sendt Politiken, var for langt. Jeg har læst svaret, og jeg må sige, at i det blad, som har plads til moderne fænomener som gurun og andet, forekommer det mig besynderligt, at man ikke har plads til et sagligt indlæg om danske jordproblemer. Det er det ene.

Politiken henviser dernæst til, at indlægget er uforståeligt. Jeg har jo som mit fag, som mit erhverv, dette at skulle formidle synspunkter, og jeg ved, at hvis man skal formidle synspunkter, så skal de være klart og enkelt fremstillet, og jeg vil godt sige som en slags underviser, at jeg sjældent har læst en klarere og mere forståelig fremstilling end den, Politiken har refuseret. Sammenligner man i øvrigt med, hvad der er af for-